

(نیمه ۷۲ شهر رجب سال ۱۳۹۰)

سنه ۱۳ مطابق ۱۵ آکتبر مه

۱۹۰۳ میلادی

۱۸۶۳

(وجه ای در طهران ماه ۳ فروردین)

در سایلند ایران

۴ فروردین

ناصره

بره آقا میرزا

روز ناجات

No 2

خلاصه الحوادث

مقدمه و اعلامیه تا قیام جلاع دلت و مطابق بخاره روزنامه خلاصه الحوادث پرسنسته با کلستان طبع و تحریر خواهد شد

ب جدا خال فرار در سر ذات پشتوکا ادب ازاو

خواهش نموده بالجزایر معاونت نهاده

ملحقه ساقی مذاکار کار که نیز ملیزیار در جنس

فرالسویل بود تسبیل اجازه نموده برای خوردن

آبهای سفلی بزرگ سافت تابد

— (۵۰) —

﴿ عنان ﴾

برای انتظام مسئله شبه جزره بالکان دول فرا

وابطیها و اطیعیش جد متناسب علی رو

عنان در اطراف شهر سلویل نموده

بالخطه افتخارات مقدونیه لار

اسفان جنگ مزبور

﴿ بویس ﴾

سطه افتخارات عظیمه هر مستملکات الجزایر فرانسه

حربه ساکن روز نموده قایل وایلات مزد مساکن

نشاشترا برای دزدی و راه زنی مقطنم شمرده

ظام امداد اکواج و سرفیزان و قوافل ظلمس

بت نموده کادر خاک فرانسه بناخت و آغاز

الی الجزایر و رؤسای قوقی سانی لشکر

نموده اند و این مرتبه ثبوی است که مو

ن بست قیلید سرکن و این مساکن

ده آمد

که در صورت دوام اینکه اتفاقات

۱۳۹۰

۱۳۹۱

۱۳۹۲

یک قرن از انتشار اولین روزنامه یومیه در ایران گذشت

طلوع و غروب خلاصه الحوادث

امیر هوشنگ عباسزاده

می رسیدند. تا اینکه یک حدسال پیش، واژه «روزنامه» بد معنی مطبوعه‌ای که به طور یومیه و روزانه در دسترس خوانندگان قرار می‌گیرد به مفهوم حقیقی کلمه، برای نخستین بار در میان مطبوعات متعدد ایران عینیت یافت و به مرحله عمل و تولید و توزیع در آمد. در روز دوشنبه چهاردهم جمادی الآخر ۱۳۱۶ ه. ق. در دو مصادف با سالگرد تولد مظفر الدین شاه بود (۱۳۱۶ میلادی) اولین روزنامه روزنامه در ایران، تحت عنوان «خلاصه الحوادث» از

بررسی تاریخ مطبوعات ایران، نمایانگر آن است که گرچه واژه «روزنامه»، دلالت ضمیمی بر نوشته‌های چاپی بد طور روزانه دارد، ولی در عمل، از زمان تأسیس نخستین روزنامه «کاغذا خبار» در سال ۱۲۵۳ ه. ق. تا ۱۳۶۳ ساز بعد، همواره روزنامه‌های فارسی زبان چاپ داخل کشور و همچنین خارج از کشور و نیز دولتی و غیردولتی، بد صورت هفتگنامه و ماهنامه و گاهی هفتگاهی دو یا سه شماره و در مواردی به صورت گاهنامه «نامنظم» به چاپ

- هدف از انتشار «خلاصةالحوادث» این بود که وزارت اطیاعات با انتشار آخرین خبرها، خوانندگان را به سوی خود جلب کند و از نفوذ روزنامه‌های مترقبی و ملی برومنزی در میان آنان جلوگیری به عمل آورد.
- یک قرن پیش، در روز دوشنبه چهاردهم جمادی‌الآخر ۱۳۱۶ ه. ق. اولین روزنامه ایران، تحت عنوان «خلاصةالحوادث» از سوی محمدباقرخان اعتمادالسلطنه وزیر اطیاعات وقت منتشر شد.
- «خلاصةالحوادث»، نخستین روزنامه‌ای است که به‌طور مستقیم، اخبار تلگرافی خبرگزاری‌ها را در ایران مورد استفاده قرار داد.

خود، این جریده مختصر یومیه را که حاوی خلاصه اخبار مهمه یومیه تمام عالم و هم مختصري از وقایع عمدہ داخله مملکت می‌باشد به عنایت و یاری الله و توجهات خاطر خطیر همایون شاهنشاه جهان پناه خلدالله سلطانه احداث و ایجاد نموده.

منابع:

- * گوئل کهن، تاریخ ساسور در مطبوعات ایران، جلد بکم، تهران: مؤسسه انتشارات آگه، ۱۳۶۳.
- * محیط طاباطابی، تاریخ تحلیلی مطبوعات ایران، تهران: مؤسسه انتشارات بعت، ۱۳۶۶.
- * محمد اسماعیل رضوی، تاریخچه روزنامگاری در ایران، تهران: دانشکده علوم ارتباطات اجتماعی، ۱۳۶۸-۶۹.

مقاله‌مفیده و اعلاناتی که منافی به صلاح دولت و ملت» نبود را به چاپ می‌رسانید، در ماه شوال ۱۳۲۱ ه. ق. از انتشار باز ایستاد. هرچند که این روزنامه، به علت کاهش قدرت رژیم استبدادی و گسترش روزافزون نهضت مشروطه‌خواهی، به طور علی‌به نام روزنامه دولتی انتشار نمی‌یافت و خود را واپس به «الجمن معارف» اعلام می‌کرد، اما زیرنظر حکومت وقت اداره می‌شد و دنبیل این امر. اعلانی است که درباره نجوعه پرداخت وجه آبونمان در روزنامه منتشر شده بود که به موجب آن به مشترکین اخطار گردیده بود «بدون قبض مخصوص که هر ماه از طرف اداره اطیاعات دولتی صادر گردیده و به مهر سنجیراندole مدیر روزنامجات و اطیاعات دولتی رسیده باشد به احدي وجه نپردازند». قسمتی از مقدمه شماره اول روزنامه «خلاصةالحوادث» بدعنوان نموده نقل می‌شود: «امروز روزی نیست که مردم با چشم و گوش بسته، آسوده و خاموش نشسته، غفلت و هوشیاری و خواب و بیداری و عقل و جهل و باخبری و بسی‌حری رایکسان تصور نمایند و وسیله‌ای برای این آگاهی جز روزنامجات عالم نیست و از طرفی مشتری روزنامجات عمدہ شدن برای همه کس مقدور نمی‌باشد و گذشته از این، روزنامجات تا به دست شخص می‌رسد مطالب عده و مفید آن غالباً کهنه است لذا اداره اطیاعات ایران، محض خدمت به عموم ایناء وطن عزیز

اولین، در استفاده از اخبار خبرگزاری‌ها این روزنامه، گرچه از تکنیک روزنامه‌نگاری بسیار ضعیفی برخوردار است و از داشت ژورنالیسم زمان بی‌بهره بوده است، لیکن در عین حال نخستین روزنامه‌ای است که به‌طور مستقیم، اخبار تلگرافی خبرگزاری‌ها را در ایران مورد استفاده قرار داد. نهوده عمل، به این صورت بود که خبرگزاری روپرتر، اخبار جهان را از اروپا به هندوستان مخابره می‌کرد و سفارت انگلیس در تهران نیز با استفاده از خط تلگرافی موجود، این اخبار را از هند دریافت می‌کرد. نسخه‌ای از این خبرها برای مطالعه مظفرالدین شاه قاجار فرستاده می‌شد و وزارت اطیاعات، با استفاده از همین نسخه، اخبار شخصی را استخراج فرستاده می‌کرد تا در «خلاصةالحوادث» به چاپ برساند.

هدف: جلوگیری از نفوذ روزنامه‌های مترقبی
هدف از انتشار «خلاصةالحوادث» این بوده که به زعم دستگاه سانسور، وزارت اطیاعات با انتشار آخرین خبرها، خوانندگان را به سوی خود جلب کند و از نفوذ روزنامه‌های مترقبی و ملی برومنزی در میان آنان جلوگیری به عمل آورد.
«خلاصةالحوادث»، با حروف سربی و معمولی و روی یک ورقه کاغذ سفید به اندازه نصف روزنامه‌های بزرگ معمولی امروزی به چاپ می‌رسید و علامت شیر و خورشید بالای آن، نشانه رسمی بودن نشریه به شمار می‌رفت. شکل چاپ و انتشار آن، به اعلامیه‌های خبری ایام جنگ شباهت داشت و حاوی خلاصه اخبار ایران و خارج از کشور بود. این روزنامه در ابتدا، به‌طور رایگان و سپس با آبونمان ماهیانه ۳ قران در تهران و ۴ قران در سایر شهرهای ایران و در تمام روزهای هفتگه به جز روزهای جمعه و یکشنبه منتشر می‌شد، نام و محل چاپ‌خانه آن هم «فرانکوپرسان» واقع در خیابان علاءالدوله و محل فروش و توزیع آن نیز خیابان ناصریه (ناصرخسرو) مقابل شمس‌العماره، حجره آف میرزا حسن و کیل جراید و روزنامجات بود.

اوینین روزنامه یومیه و روزانه ایران، «خلاصةالحوادث». پس از حدود پنج سال و انتشار ۱۱۰۷ شماره، که به زعم خود «هرگونه